

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1688/2005

z dnia 14 października 2005 r.

wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących Salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W momencie przystąpienia, Finlandii i Szwecji udzielono dodatkowych gwarancji dotyczących salmonelli obejmujących obrót handlowy świeżym mięsem wołowym i wieprzowym, świeżym mięsem drobiowym oraz jajami konsumpcyjnymi, które na mocy dyrektywy Rady 94/65/WE⁽²⁾ objęły również mięso mielone. Gwarancje te zostały określone w kilku dyrektywach, zmienionych Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, dotyczących żywności, w dyrektywie Rady 64/433/EWG⁽³⁾ w odniesieniu do świeżego mięsa, w dyrektywie Rady 71/118/EWG⁽⁴⁾ w odniesieniu do świeżego mięsa drobiowego oraz w dyrektywie Rady 92/118/EWG⁽⁵⁾ w odniesieniu do jaj.
- (2) Od dnia 1 stycznia 2006 r. dyrektywy 64/433/EWG, 71/118/EWG oraz 94/65/WE zostaną uchylone dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającą niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającą dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE⁽⁶⁾. Dyrektywa 92/118/EWG zostanie zmieniona dyrektywą 2004/41/WE.

- (3) Artykuł 4 dyrektywy 2004/41/WE stanowi, że do czasu przyjęcia niezbędnych przepisów na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004⁽⁷⁾, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004⁽⁸⁾ lub dyrektywy Rady 2002/99/WE⁽⁹⁾, mają w dalszym ciągu zastosowanie *mutatis mutandis* przepisy wykonawcze przyjęte na podstawie załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG z wyjątkiem decyzji Rady 94/371/WE⁽¹⁰⁾.

- (4) Od dnia 1 stycznia 2006 r. w odniesieniu do salmonelli będą miały zastosowanie nowe zasady, dotyczące specjalnych gwarancji na żywność, na mocy rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

- (5) Istnieje zatem potrzeba odpowiedniego uaktualnienia i uzupełnienia przepisów wykonawczych, przewidzianych w decyzji Komisji 95/168/WE z dnia 8 maja 1995 r. ustanawiającej, w odniesieniu do salmonelli, dodatkowe gwarancje dotyczące przesyłek do Finlandii i Szwecji niektórych rodzajów jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹¹⁾, decyzji Rady 95/409/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. ustanawiającej zasady badań mikrobiologicznych drogą pobierania próbek świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny przeznaczonych dla Finlandii i Szwecji⁽¹²⁾, decyzji Rady 95/411/WE z dnia 22 czerwca 1995 r., ustanawiającej zasady badań mikrobiologicznych na obecność salmonelli przez pobieranie próbek świeżego mięsa drobiowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji⁽¹³⁾ oraz w decyzji Komisji 2003/470/WE z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie zezwolenia na niektóre alternatywne metody stosowane w badaniach mikrobiologicznych mięsa przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji⁽¹⁴⁾, na podstawie nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Należy ponadto zebrać wszystkie przepisy w jednym rozporządzeniu Komisji i uchylić decyzje 95/168/WE, 95/409/WE, 95/411/WE oraz 2003/470/WE.

(1) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 3. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.

(2) Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

(3) Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(4) Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(5) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 445/2004 (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 60).

(6) Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33. Dyrektywa sprostowana w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

(7) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

(8) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83.

(9) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

(10) Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 34.

(11) Dz.U. L 109 z 16.5.1995, str. 44. Decyzja zmieniona decyzją 97/278/WE (Dz.U. L 110 z 26.4.1997, str. 77).

(12) Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 21. Decyzja zmieniona decyzją 98/227/WE (Dz.U. L 87 z 21.3.1998, str. 14).

(13) Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 29. Decyzja zmieniona decyzją 98/227/WE.

(14) Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 66.

- (6) Należy również przyjąć przepisy wykonawcze, dotyczące nowych specjalnych gwarancji zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do mięsa mielonego drobiowego.
- (7) Przepisy odnoszące się do badań mikrobiologicznych pobranych próbek powinny być określać metody pobierania próbek, liczby pobieranych próbek i metodę mikrobiologiczną stosowaną do badania próbek.
- (8) W ramach zasad dotyczących metod pobierania próbek, właściwe jest dokonanie rozróżnienia między wołowiną i wieprzowiną, między tuszami i półtusząmi, z jednej strony, a ćwierćtusząmi, częściami i mniejszymi kawałkami, z drugiej strony, a w odniesieniu do mięsa drobiowego, między całymi tuszami, z jednej strony, a częściami tusz i podrobami, z drugiej strony.
- (9) Międzynarodowe metody pobierania próbek oraz badań mikrobiologicznych tych próbek należy potraktować jako metody wzorcowe, zezwalając na zastosowanie niektórych metod alternatywnych, które zostały potwierdzone i certyfikowane jako zapewniające równoznaczne gwarancje.
- (10) Należy uaktualnić lub w razie potrzeby ustalić wzory dokumentów towarzyszących przesyłce poświadczające lub zaświadczające, że gwarancje zostały wypełnione.
- (11) Na podstawie art. 8 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) 853/2004, specjalnych gwarancji nie powinno się stosować w odniesieniu do przesyłek objętych programem uznanym jako równoważny z programem realizowanym w Finlandii i Szwecji lub przesyłek wołowiny i wieprzowiny oraz jaj przeznaczonych do specjalnej obróbki.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pobieranie próbek mięsa wołowego

Pobieranie próbek mięsa wołowego, w tym mięsa mielonego, lecz z wyjątkiem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 2

Pobieranie próbek mięsa wieprzowego

Pobieranie próbek mięsa wieprzowego, w tym wieprzowiny mielonej, lecz z wyłączeniem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 3

Pobieranie próbek mięsa drobiowego

Pobieranie próbek mięsa z ptactwa domowego, indyków, perliczek, gęsi oraz kaczek, w tym mięsa mielonego, lecz z wyłączeniem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonych dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 4

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja przeznaczone dla Finlandii i Szwecji, i poddawanych badaniom mikrobiologicznym prowadzi się zgodnie z załącznikiem III.

Artykuł 5

Mikrobiologiczne metody badania próbek

1. Badania mikrobiologiczne na obecność salmonelli próbek pobranych zgodnie z art. 1 do 4 prowadzi się zgodnie z najnowszą wersją:

a) normy EN/ISO 6579 ⁽¹⁵⁾ („EN/ISO 6579”); lub

b) metody nr 71 opisanej przez Komitet Nordycki ds. Analizy Żywności (NMKL) ⁽¹⁶⁾ („metoda nr 71”).

W przypadku kwestionowania wyników badań mikrobiologicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi, za metodę wzorcową uznaje się ostatnią wersję normy EN/ISO 6579.

2. Jednak w przypadku próbek mięsa wołowego, wieprzowego i drobiowego do badań mikrobiologicznych na obecność salmonelli można stosować następujące metody analizy, które należy potwierdzić poprzez zastosowanie próbek mięsa w badaniach zgodności z normą:

⁽¹⁵⁾ EN/ISO 6579: Mikrobiologia żywności i pasz dla zwierząt – Horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp.

⁽¹⁶⁾ Metoda NMKL nr 71: *Salmonella*. Wykrywanie w żywności.

Metody, które zostały potwierdzone jako zgodne z najnowszą wersją normy EN/ISO 6579 lub metodą nr 71 oraz, o ile wykonywana jest zastrzeżona metoda, poświadczona przez stronę trzecią zgodnie z protokołem określonym w normie EN/ISO 16140 („EN/ISO 16140”) lub z innymi protokołami uznanymi w skali międzynarodowej.

Artykuł 6

Dokumentacja

1. Przesyłkom mięsa, o których mowa w art. 1, 2 i 3, towarzyszą dokumenty handlowe zgodne z wzorem zamieszczonym w załączniku IV.

2. Przesyłkom jaj, wymienionym w art. 4, towarzyszy świadectwo zgodne z wzorem zamieszczonym w załączniku V.

Artykuł 7

Decyzje 95/168/WE, 95/409/WE, 95/411/WE oraz 2003/470/WE tracą moc.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zasady pobierania próbek mięsa i mięsa mielonego wołowego i wieprzowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

1. Tusze, półtusze i ćwiartki uzyskane w ubojni pochodzenia („technika wymazu”)

Należy zastosować nieniszczącą metodę pobierania próbki zgodną z opisem w normie ISO 17604, uwzględniając zasady przechowywania i transportu próbek.

Dla tusz wołowych należy pobrać próbki z trzech miejsc (nogi, boku i karku). Dla tusz wieprzowych należy pobrać próbki z dwóch miejsc (nogi i mostku). Pobieranie próbek odbywa się metodą gąbki ściernej. Powierzchnia, z której pobiera się próbki, musi obejmować co najmniej 100 cm² każdego wybranego miejsca. Próbki pobrane z różnych miejsc należy umieścić razem przed badaniem.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

2. Ćwiartki z innego zakładu niż ubojnia pochodzenia tuszy („metoda destrukcyjna”)

Kawałki tkanki uzyskiwane są przez wbicie sterylnego korkoboru w powierzchnię mięsa lub wycięcie plasterka tkanki o powierzchni około 25 cm² za pomocą sterylnych narzędzi. Próbki są przenoszone w warunkach aseptycznych do pojemnika na próbki lub do plastikowego worka na roztwory, a następnie poddawane homogenizacji (perystaltyczny stomacher albo mieszalnik obrotowy (homogenizator)). Próbki mrożonego mięsa pozostają w stanie zamrożonym w czasie transportu do laboratorium. Próbki mięsa chłodzonego nie są zamrażane, ale przechowuje się je w niskiej temperaturze. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

3. Mięso mielone („metoda destrukcyjna”)

Kawałki mięsa otrzymuje się przez pobieranie próbek o wadze około 25 g za pomocą sterylnych narzędzi. Próbki są przenoszone w warunkach aseptycznych do pojemnika na próbki lub do plastikowego worka na roztwory, a następnie poddawane homogenizacji (perystaltyczny stomacher albo mieszalnik obrotowy (homogenizator)). Próbki mrożonego mięsa pozostają w stanie zamrożonym w czasie transportu do laboratorium. Próbki mięsa chłodzonego nie są zamrażane, ale przechowuje się je w niskiej temperaturze. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE POWINNY BYĆ POBRANE

1. Tusze, półtusze i półtusze pocięte na nie więcej niż trzy części oraz ćwiartki wymienione w sekcji a pkt (1).

Liczba tusz lub półtuszy (jednostek) w przesyłce, z których muszą być pobrane wyrzykowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

2. Ćwierćtusze, części i mniejsze kawałki, o których mowa w sekcji a ust. 2, oraz mięso mielone, o którym mowa w sekcji a ust. 3

Liczba opakowań jednostkowych w przesyłce, z których muszą być pobrane wrywkowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

W zależności od wagi opakowań jednostkowych, liczba opakowań jednostkowych poddanych pobieraniu próbek może być zmniejszona według poniższych mnożników:

Waga opakowań jednostkowych	> 20 kg	10–20 kg	< 10 kg
Mnożniki	× 1	× 3/4	× 1/2

ZAŁĄCZNIK II

Zasady pobierania próbek stosowane do mięsa i mięsa mielonego drobiowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

1. Tusze (bez zdejmowania skóry z karku)

Próbki losowe pobiera się równomiernie z całej przesyłki. Próbki obejmują kawałki o wadze około 10 g, pobrane ze skóry karku, zdejmowanej w sposób aseptyczny za pomocą sterylnej skalpela i szczypczyków. Do czasu przeprowadzenia badania, próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem, zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

2. Tusze ze zdjętą skórą z karku, części tuszy oraz podroby („metoda destrukcyjna”)

Należy pobrać kawałki tkanki o wadze około 25 g, przez wbicie sterylnej korkoboru w powierzchnię mięsa lub przez wycięcie plasterka tkanki przy pomocy sterylnych narzędzi. Do czasu przeprowadzenia badania próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

3. Mięso mielone („metoda destrukcyjna”)

Kawałki mięsa otrzymuje się przez pobieranie próbek o wadze około 25 g za pomocą sterylnych narzędzi. Do czasu przeprowadzenia badania próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE NALEŻY POBRAĆ

Liczba opakowań jednostkowych w przesyłce, z których muszą być pobrane wyrywkowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

W zależności od masy opakowań, liczbę próbek można zmniejszyć stosując poniższe mnożniki:

Waga opakowań jednostkowych	> 20 kg	10–20 kg	< 10 kg
Mnożniki	× 1	× $\frac{3}{4}$	× $\frac{1}{2}$

ZAŁĄCZNIK III

Zasady pobierania próbek stosowane do stad, z których jaja przeznaczone są dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

Próbki muszą składać się z materiału odchodowego zebranego zgodnie z jedną z następujących metod:

1. W przypadku kur hodowanych na grzędach lub na wolnym wybiegu:
 - 1.1. Składowe próbki odchodów, przy czym każda próba składa się z oddzielnych próbek świeżych odchodów, każda ważąca co najmniej 1 gram, pobranych losowo w wielu punktach pomieszczenia, w którym trzymane są kury, lub, jeżeli kury mają wolny dostęp do więcej niż jednego budynku na danej fermie, takie próbki pobiera się w każdej grupie zabudowań gospodarskich, w których trzymane są kury.
 - 1.2. Okładziny na buty (tj. osłony na buty lub „skarpety” z gazy): powierzchnie okładzin na buty należy zwilżyć odpowiednim rozcieńczalnikiem (takim jak 0,8 % chlorek sodu, 0,1 % pepton w sterylnej dejonizowanej wodzie), sterylną wodą lub innym rozcieńczalnikiem zaakceptowanym przez właściwy organ. Nie należy stosować wody z fermy zawierającej środki zwalczające drobnoustroje lub dodatkowych środków odkażających. Należy przemieszczać się w sposób, który umożliwi reprezentatywne pobranie próbek z każdej części budynku, włącznie z rejonami pokrytymi ściółką oraz listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze należy zdjąć okładziny z obuwi, uważając, aby nie usunąć przylegającego do nich materiału. Do analizy można połączyć razem dwie pary okładzin.
2. W przypadku kur niosek hodowanych w klatkach takie próbki są pobierane ze zbieraków lub z powierzchni pozostałych odchodów w boksie.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE NALEŻY POBRAĆ

Liczba próbek, w zależności od zastosowanej metody, zgodnie z sekcją A, musi być następująca:

- W przypadku metody, o której mowa w pkt 1.1.: 60 próbek odchodów należy pobrać w budynku lub grupie budynków fermy.
- W przypadku metody, o której mowa w pkt 1.2.: należy zastosować dwie pary okładzin na buty.
- W przypadku metody, o której mowa w pkt 2.: należy pobrać 60 próbek odchodów lub co najmniej 60 gram naturalnie zmieszanych odchodów.

Sekcja C

CZĘSTOTLIWOŚĆ POBIERANIA PRÓBEK

Stado musi być poddane badaniu metodą pobierania próbek w okresie 2 tygodni przed rozpoczęciem niesienia się kur, a następnie co najmniej raz na 25 tygodni.

ZAŁĄCZNIK IV

Uwagi:

- a) Dokumenty handlowe muszą być sporządzone w oparciu o wzór zamieszczony w niniejszym załączniku. Muszą one zawierać, w porządku określonym we wzorze, kolejno ponumerowane zaświadczenia wymagane przy przewozie mięsa wołowego lub wieprzowego lub mięsa drobiowego – w tym mięsa mielonego.
- b) Sporządza się je w jednym z urzędowych języków Państw Członkowskich krajów przeznaczenia. Jednakże może być on sporządzony w innych językach urzędowych UE, jeżeli towarzyszy mu urzędowe tłumaczenie lub jeżeli zostało to wcześniej uzgodnione z właściwymi organami Państwa Członkowskiego przeznaczenia.
- c) Dokument handlowy musi być wystawiony co najmniej w trzech egzemplarzach (jeden oryginał i dwie kopie). Oryginał musi towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia. Zachowuje go odbiorca. Producent i przewoźnik muszą zachować po jednej kopii.
- d) Oryginał każdego dokumentu handlowego składa się z jednej kartki, wypełnionej po obu stronach, lub, jeżeli długość tekstu tego wymaga, powinien być sporządzony w taki sposób, by wszystkie strony stanowiły niepodzielną całość.
- e) Jeżeli ze względu na konieczność identyfikacji poszczególnych artykułów przesyłki do dokumentu dołączone są dodatkowe kartki, traktuje je się jako stanowiące część oryginału dokumentu, jeżeli na każdej z nich odpowiedzialna osoba złożyła swój podpis.
- f) Jeżeli dokument wraz z dodatkowymi kartkami, o których mowa w lit. e), zawiera więcej niż jedną stronę, każda ze stron musi być ponumerowana na dole – (numer strony) z (całkowitej liczby stron) – oraz być opatrzona na górze numerem referencyjnym dokumentu nadanym przez odpowiedzialną osobę.
- g) Oryginał dokumentu musi być wypełniony i podpisany przez odpowiedzialną osobę.
- h) Kolor podpisu odpowiedzialnej osoby musi różnić się od koloru druku dokumentu.

Wzór dokumentu handlowego towarzyszącego przesyłce do Finlandii i Szwecji mięsa wołowego, wieprzowego lub drobiowego – w tym mięsa mielonego

<p>1. Nadawca (nazwa zakładu wysyłającego i pełny adres oraz w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny zakładu wysyłającego)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>Numer referencyjny dokumentu ⁽¹⁾:.....</p> <p>Całkowita liczba stron niniejszego dokumentu:.....</p> <p>Data odbioru surowca z siedziby:</p> <p>.....</p>
<p>2. Odbiorca (pełna nazwa i adres odbiorcy oraz w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny zakładu przeznaczenia przesyłki)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Adres załadunku przesyłki (pełny adres, jeśli inny niż w pkt 1)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>4. Przewoźnik, środek transportu, ilość i identyfikacja przesyłki</p> <p>4.1. Przewoźnik (pełna nazwa i adres):</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>4.2. Ciężarówka, pociąg, statek lub samolot ⁽²⁾</p> <p>4.3. Numer(-y) rejestracyjny(-e), nazwa statku lub numer lotu:</p> <p>.....</p>	<p>4.5. Rodzaj opakowania:</p> <p>.....</p> <p>4.6. Liczba opakowań każdej kategorii produktów:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>4.7. Waga netto (kg):.....</p> <p>4.8. Numer pojemnika (jeśli dotyczy):</p> <p>.....</p>
<p>5. Opis produktów</p> <p>5.1. Rodzaj produktów ⁽³⁾:</p> <p>5.2. Stan produktów ⁽⁴⁾:</p>	
<p>6. Oświadczenie nadawcy</p> <p>Ja, niżej podpisany, oświadczam, iż:</p> <p>Kontrole, o których mowa w rozporządzeniu Komisji [...] zostały przeprowadzone z wynikiem negatywnym, a oświadczenie z laboratorium na temat analiz przeprowadzonych w stosunku do przesyłki lub wyniki analiz dołącza się do niniejszego dokumentu ⁽²⁾.</p> <p>Mięso wołowe lub wieprzowe, w tym mięso mielone, jest przeznaczone do zakładu w celu pasteryzacji, sterylizacji lub innego procesu o podobnym skutku ⁽²⁾.</p> <p>Mięso, w tym mięso wołowe, pochodzi z zakładu objętego programem uznanym jako równoważny z programem zatwierdzonym dla Szwecji i Finlandii ⁽²⁾.</p>	
<p>Podpis</p> <p>Sporządzono w, dnia</p> <p style="text-align: center;">(miejsce) (data)</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">(podpis odpowiedzialnej osoby/nadawcy) ⁽⁵⁾</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">(nazwisko, drukowanymi literami)</p>	
<p>Uwagi</p> <p>⁽¹⁾ Numer referencyjny nadany przez odpowiedzialną osobę w celu umożliwienia prześledzenia drogi przesyłki.</p> <p>⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>⁽³⁾ Opisać rodzaj produktu (np. mięso wołowe, mięso wieprzowe, mięso drobiowe, mięso mielone).</p> <p>⁽⁴⁾ Opisać stan produktu: chłodzone lub zamrożone.</p> <p>⁽⁵⁾ Kolor podpisu odpowiedzialnej osoby musi różnić się od koloru druku dokumentu.</p>	

ZAŁĄCZNIK V

Wzór świadectwa przesyłki do Finlandii i Szwecji jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Świadectwo Zdrowia dla Zwierząt w obrocie wewnątrzspółnotowym

Część 1. Szczegóły dotyczące przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a. Lokalny numer referencyjny:				
			I.3. Odpowiedzialna władza centralna					
			I.4. Odpowiedzialna władza lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6. Nr ref. oryginałów towarzyszących świadectw * Nr ref. towarzyszących dokumentów *					
			I.7. Handlowiec * Nazwa Numer zatwierdzenia					
	I.8. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.9. Region pochodzenia	Kod	I.10. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.11. Region przeznaczenia	Kod
	I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru * Miejsce gromadzenia ☐ * Miejsce * Firma handlowa ☐ * Gospodarstwo ☐ * Stacja pobierania nasienia ☐ * Zatwierdzone gospodarstwo akwakultury ☐ * Zatwierdzony organ ☐ * Stacja pobierania nasienia ☐ * Zatwierdzone gospodarstwo akwakultury ☐ * Zespół embriotransferu ☐ * Zakład ☐ * Inne ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia * Miejsce gromadzenia ☐ * Miejsce * Firma handlowa ☐ * Gospodarstwo ☐ * Stacja pobierania nasienia ☐ * Zatwierdzone gospodarstwo akwakultury ☐ * Zatwierdzony organ ☐ * Stacja pobierania nasienia ☐ * Zatwierdzone gospodarstwo akwakultury ☐ * Zespół embriotransferu ☐ * Zakład ☐ * Inne ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy					
	I.14. Miejsce załadunku * Kod pocztowy		I.15. Data i godzina wyjazdu *					
	I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie:		I.17. Przewoźnik * Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy Kraj Członkowski					
	I.18. Gatunek zwierząt/Produkt		I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)					
			I.20. Liczba zwierząt/masa					
	I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐		I.22. Liczba opakowań					
	I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby		I.24. Rodzaj opakowań					
I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do: * Hodowli ☐ * Opasu ☐ * Uboju ☐ * Przepęd ☐ * Zatwierdzonego organu ☐ * Sztucznego rozrodu ☐ * Zarejestrowane koniowate ☐ * Odnowienia zasobów dzicyzny ☐ * Zwierzęta towarzyszące ☐ Konsumpcji ☐ * Pasze dla zwierząt ☐ * Użycia farmaceutycznego ☐ * Użycia technicznego ☐ * Inne ☐								
I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐ Kraj trzeci Kod ISO Punkt wejścia Kod Punkt wejścia Nr PKG		I.27. Tranzyt przez Państwa Członkowskie ☐ Kraj Członkowski Kod ISO Kraj Członkowski Kod ISO Kraj Członkowski Kod ISO						
I.28. Eksport ☐ Kraj trzeci Kod ISO Punkt wejścia Kod		I.29. Szacunkowy czas podróży						
I.30. Plan podróży * Tak ☐ Nie ☐								
I.31. Identyfikacja zwierząt/produktów Numer identyfikacyjny zakładów/statków Gatunki Nazwa naukowa Kategoria Zakład przetwórczy Ilość Waga netto								

* Pozostawić niewypełnione

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Jaja przeznaczone do spożycia przez ludzi, wysyłane do Finlandii i Szwecji

Część II: Zaświadczenie	II. Poświadczenie zdrowotności	II.a. Numer referencyjny zaświadczenia	II.b. Lokalny numer referencyjny
	<p>Zaświadczenie</p> <p>Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż:</p> <p>i) Jaja opisane powyżej pochodzą ze stada, które poddano, z wynikiem negatywnym, kontrolom określonym w rozporządzeniu Komisji [...] ⁽⁴⁾;</p> <p>ii) Jaja przeznaczone są do produkcji wyrobów przetworzonych w procesie gwarantującym zniszczenie salmonelli. ⁽⁴⁾.</p>		
<p>Uwagi</p> <p>⁽¹⁾ Rubryka nr I 16: należy podać odpowiednio numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonu kolejowego lub ciężarówki i nazwę statku. Jeśli jest znany, numer lotu samolotu.</p> <p>⁽²⁾ Rubryka nr I 23: w przypadku transportu w pojemnikach lub skrzynkach, należy podać całkowitą liczbę, numer rejestracyjny i numer plomby, jeśli istnieją.</p> <p>⁽³⁾ Rubryka nr I 31: jako „kategorię” określić klasę A lub B zgodnie z rozporządzeniem Rady 1907/90.</p> <p>⁽⁴⁾ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>⁽⁵⁾ Kolor podpisu i pieczęci musi się różnić od koloru druku.</p>			
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Nazwisko (drukowanymi literami):</p> <p>Miejscowy oddział weterynarii:</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć ⁽⁵⁾:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Nr miejscowego oddziału weterynarii:</p> <p>Podpis ⁽⁵⁾:</p>			